

El Congost

Redacció i Administració
Passeig Oliveres, núm. 2

PUBLICACIÓ BI-MENSUAL
ANY 4 — La Garriga, 24 de maig 1936 — Núm. 79

Subscripció: Un any, 6 ptes.
Número solt, 20 CENTIMS

Fets de la Quinzena

Traspàs — Després que per espai de tres mesos — cosa inoïda de vint anys en aquesta part — no haviem hagut de lamentar el traspàs de cap persona de la nostra vila, el diumenge ens sorprengué la trista nova de la defunció de Na Maria Biset de Fonollosa.

Minada per una llarga i cruel malaltia, morí en la pau del Senyor la pietosa senyora en ple ús dels seus coneixements i reconfortada pels Sagraments i la Benedicció Apostòlica.

Rebin els seus apenats espòs, filles i familiars, el nostre més sentit condol i el testimoni de com pregarem a Déu per l'etern repòs de la seva ànima.

El temps — La copiosa pluja amb què forem obsequiats el dilluns i dimarts d'aquesta setmana, haurà tingut la virtut de retardar la calor amb què acostumem a acabar cada any el mes de maig.

Quant a la nostra vila tindrà tal vegada el mèrit d'haver fet activar les obres de pavimentació dels carrers, aquests dies del tot intransitables.

Dies de Rogatives — Tingueren lloc el dilluns al molí de Blancafort, l'endemà a can Tarrés i després a can Nualart.

En tots els dies foren molt concorregudes, si bé s'haurà perdut l'aroma secular que les envoltava.

Déu faci que l'any proper les coses vagin pel seu camí normal.

Dia de recés — El diumenge passat la Lliga de Perseverança de la parròquia i nombrosos simpatitzants es traslladaren a Aiguafreda, per a practicar-hi una diada de recés espiritual.

Dirigí tots els actes el Rev. senyor Regent i tots els excursionistes retornaren satisfets de la diada i amb ànim de repetir-la aviat.

Primavera — Altra vegada la nostra vila presenta l'aspecte d'un immens parterre florit. Els jardins primorosament cuidats, s'ornen amb les vives coloraines de tota mena de flors que perfumen els carrers i afores de la vila.

També enguany serà nodrida l'afluència d'estiuujants que vindran a fruit amb nosaltres d'aquest petit paradís.

Noces d'argent — Hem sentit a dir que el chor «L'Aliança», amb motiu de les seves noces d'argent,

celebrarà alguns festeigs i obsequiarà la vila amb alguna de les seves escollides cantades. Per molts anys.

Maldecaps — Els nostres diligents estudiants de la Universitat, del Seminari i dels Instituts i Escoles, estan treballant de valent perquè se'ls hi acosta la prova final de curs. Que tots vegin coronats els seus esforços i que augmenti cada dia el nombrós planter cultural de la vila.

Noves edificacions — D'un quant temps ençà sembla que ha pres increment l'obra de construcció en la nostra vila. Ara mateix s'està bastint un complex edifici en el començament del carrer de Calàbria. Serà un gratacels?

Pasqua granada — Desitgem a tots els nostres llegidors, col·laboradors, protectors i anunciants unes felicíssimes festes de Pasqua, i que per llargs anys les puguin disfrutar.

Bolcada — El dia del sant del Pontífex, 12 del present, un dels autocars de l'excursió que feia el Seminari de Barcelona a Montserrat per a celebrar la diada, tingué la desgràcia de bolcar.

Resultà amb alguna lleu confusió el petit garri-guenc J. Pié, qui ja s'ha restablert totalment de l'ensurt i de la sotragada.

Parades el diumenge — Donen un cert colorit a la quietud de la vila les parades que, d'un quant temps ençà, guarneixen a la plaça els diumenges uns marxants forasters. Són una novetat.

Ascensió — Dijous passat es celebrà amb molta animació la festa de l'Ascensió. La vila endiumenjada donà mostres de la seva religiositat, celebrant la festa magna del triomf de Crist com escau a una festa de precepte.

Romeria a Núria — Continua oberta la inscripció per a la peregrinació que tindrà lloc en els dies 21 i 22 del proper mes de juny.

El preu fixat de 18'50 ptes., comprèn viatge i cella. El Santuari, al mòdic preu de 3 ptes., facilitarà cuina amb el seu utillatge a les famílies que vulguin arranjarse la minestra. A més, el Restaurant farà notable rebaixa als qui presentin el carnet de peregrí.

La Fulla Dominical núm. 770 és l'afavorida amb l'obsequi d'un passatge.

El Congost

Pel Museu de La Garriga

La ciència de l'Arqueologia, indispensable als pobles que han tingut un passat, d'un quant temps ençà ha pres un fort impuls a Catalunya. Les dades que ella va proporcionant seran la pedra de toc per a comprovar la nostra realitat històrica o, més categòricament, per a refer el passat.

Les descobertes que en les distintes contrades de Catalunya han fet els especialitzats van posant de relleu les grans civilitzacions que floriren en la nostra Pàtria i, anys a venir, faran possible la total reconstrucció de la fisonomia material i àdhuc moral dels qui, molt abans que nosaltres, petjaren aquesta benèïda terra, la feren fruitar, l'estimaren i ara dormen en estreta abraçada d'amor en els seus braços.

No s'hi val a descurar el passat. No diu gaire en favor de la cultura d'un poble el no captenir se d'aquelles institucions que l'han portat a la vida, encara que la injúria dels temps hagi soterrat la passada exuberància. No som d'ahir, i si la història és la mestressa i guia de la vida, les deixalles de l'antigor algun ensenyament pràctic deuen contenir per a nosaltres.

La civilització romana que tan ubèrrima florí a Catalunya, trobaria un exponent remarcable en les recerques que es practiquessin a La Garriga. De les cultures posteriors quelcom hi ha que és ben guardat al nostre poble o en altres, però encara queda molt per a recollir. Per què doncs no preocupar-nos avidosament de muntar el nostre museu? Lloable cosa és que els intel·ligents servin i estudiïn les nostres coses, però ells mateixos no els hi trobarien un altre encís si poguessin veure les recollides i catalogades precisament en el lloc del seu origen?

No seria difícil inaugurar un principi de Museu garriguenc i creiem que tampoc ens mancaria la va-

luosa aportació d'algun especialitzat que volgués encaminar els nostres primers passos. Es amb aquesta confiança que hem decidit començar el nostre museu.

Si és tan bell i pot ésser-nos tan útil refer el passat, què direm dels qui, per una inconsciència tristíssima, viltenen les relíquies sagrades que çà i enllà van apareixent? Almenys ara hi haurà on reposar aquest tresor artístic, i ben a mà per cert.

Per a començar el nostre museu, el Museu de La Garriga, tenim alguna cosa, és cert. Tu, lector, que vius en l'exultança d'aquest nostre cel blau, que reposes la teva mirada en aquesta deliciosa vall, t'abeures en el doll riquíssim de les seves aigües, et nodreixes amb els seus fruits; tu, garriguenc, que tan endins portes les coses nostrades i et plau de sàpiguer que, fa centúries, altres digníssimes generacions fruïren d'aquesta riquesa, bé et plaurà d'aportar-nos la teva col·laboració.

El que hagi vingut a les teves mans d'aquestes generacions passades, certament que voldries veure-ho dignificat per l'estudi, col·locat al lloc que li pertany, sens la preocupació de què un dia pugui caure en unes mans menys curoses que les teves. Forneix tu el nostre Museu, invita els qui sàpigues posseïdors d'alguna antiguitat a fer semblantment i amb això hauràs prestat un alt servei a la vila, a la cultura i a la Pàtria. El teu nom restarà gravat per sempre al peu del teu donatiu, i serà penyora de la teva civilitat.

Potser sí que hem emprès una tasca més feixuga que les nostres possibilitats; ens esperona però el desig d'omplir aquest buid llastimós de la vila i la seguretat de què serem ajudats de tots els bons vilatans. El Grup feiocista cuidarà de recollir els objectes; la Biblioteca Parroquial els oferirà un estatge adient.

Calçats J. GUARDIS

LA GARRIGA

Proveu l'exquisit i deliciós

FLAM CALLIS

FARMACIA
PERFUMERIA

TORRENT

CALABRIA, 4 — Telèfon, 88

FABRICA DE GASOSES I SIFONS

EDUARD PUJOL

LA GARRIGA

Carnisseria de Juli Planas

Qualitat superior en xai i vedella

Narcís Dalmau

Transports amb automòbil

YOGHOURT de qualitat superior

BORRELL

Anselm Clavé, 32 — Telèfon, 72 — LA GARRIGA

FARMACIA I PERFUMERIA

R. FERRANDIS

Telèfon, 83 — LA GARRIGA

Productes fotogràfics
Laboratori d'anàlisi

Balneari Blancafort

La Garriga

Aigües termals radiatives - Reuma - Artritis - Hipertensió arterial
Enfermetats de la pell - Esgotats del sistema nerviós per «surmenage»
Fadiga intel·lectual - Convalescències - Post-operacions - etc. etc.

Especialitat en la taula de règim, en la qual es
segueix amb tota cura les prescripcions facultatives

Confort modern, cuina excel·lent, cura de repòs, aire sec, clima ideal

Decoració sobre cristall / Gravats-rètol
Vidrieres artístiques / Cristalls i vidres

Germans Dachs

OFICINES I TALLERS:

Mata, 10 / Telèfon, 23.858

BARCELONA

Ll. Fortuny Fauria

Sastre

Trajos estan extra a mida

120 ptes.

Banys, núm. 7 — Telèfon, 9

LA GARRIGA

PLANXES ACANALADES per a cobertes
DIPOSITS per a líquids, de totes cabudes
TUBERIES per a conducció, baixants i desaigües
PLANXES LLISES per arrimadors i cel-rasos
CANALS — CUBELLS — XEMENEIES — SAFAREIGS
«ORNALIT», plaques decorades per façanes

Representació i dipòsit
per a la venda:

JOSEP RUAIX

Carrer dels Banys, 73 - La Garriga

L'EVOLUCIO DE LES IDEES

Un estudi aprofundit sobre el tema en qüestió seria d'una utilitat insospitada.

Les idees són la norma dels esdeveniments els quals es desenrotllen en la realitat de l'esperit molt abans de manifestar-se en la realitat externa de la història.

El dinamisme que en sí porta la idea és tan gran, que, del contingut d'un ideari, en depèn moltes vegades la ruïna o la prosperitat de tota una nació.

Els costums moderns responen a l'ideari modern. Per això, per a veure què cal en definitiva esperar-ne en relació al nostre ésser moral, és adient estudiar els fonaments on es recolza aquest vent de modernitat que ve a topar amb el sentit cristià de la vida i amb les institucions seculares de casa nostra.

El Renaixement no es limità a imitar els models de bellesa clàssica: hauria estat irreprotxable.

La seva base espiritual és l'humanisme, rebrot de l'antiguitat pagana, que donà una orientació del tot nova a les ciències i a les arts, bo i portant un nou sentiment de la vida, una nova connexió amb l'Univers i la creença cega en l'home i en les llurs forces autòctones.

L'home, indiferent a la sanció divina, s'emancipà de la idea religiosa que havia estat el seu sosteniment durant tota l'Edat Mitjana i volgué son camí lliure i independent.

Però com que tot extremisme porta en el seu sí un altre extremisme, així mateix, del sí de l'humanisme en nasqué la negació de la pròpia finalitat de l'home que fugí del seu profund, per a passar a viure superficialment.

No trigarà molt, però, a desenganyar-se d'aquest isolament espiritual i ressorgirà la set d'espiritualitat; però, perdut el nord, anirà a abeurar-se on tampoc pot trobar satisfacció completa, fora de Déu.

Nietzsche reemplaçarà Déu, pel super-home veient que no li és suficient la força tan festejada de l'home. Herder i Goethe, admetent encara aquell'a potencialitat de l'individu, forjaran una vida interior infinita. Marx, reemplaçarà el Déu oblidat pel culte a la col·lectivitat... cruel contradicció, venjança de la natura uns homes-màquina constituint una Humanitat-Déu.—

Fillastre del Renaixement pagà és el naturalisme que encara avui es respira, consistent en la negació de tot ordre sobrenatural, en l'exaltació de la raó, i que ha desembocat en la única sortida lògica: en el carreró estúpid del laïcisme.

Del naturalisme, en l'ordre intel·lectual, se'n diu racionalisme. Ell ha obtingut la seva forma més refinada en el polsim d'argumentació del criticisme Rantià.

Escriu el cardenal Mercier: »El gran culpable d'aquesta defecció, el gran corruptor de les idees en el segle XX és el filòsof alemany, Kant. Es limita, premeditadament, a una abstenció sistemàtica de Déu i de tot el que es digui sobrenatural. La seva «Crítica de la raó pura» ha estat la gran troballa dels ateus.—

També encara que en menys escala, alguns altres pensadors han desviat de la seva ruta el pensament humà i han posat trabes, avui ja desfermades, al lloc que pertany a Déu en nostra intel·ligència.

Tals, per exemple, Comte pel qui tot coneixement és experimental; Büchner pel qual no existeix sinó matèria, forces i evolució de la matèria; Croce, Gentile, Werber, Bergson, James i modernament Lotze amb la seva psicofísica.—

En l'ordre moral del naturalisme n'ha sorgit la moral independent i en l'ordre social, el liberalisme que ha donat el tany bord del socialisme més o menys cru.—

Aquesta ha estat l'evolució d'idees en aquest últim segle, els resultats catastròfics de la qual anirem parlant perquè està lluny encara, sembla, el dia beneït en què es colloqui la raó en el lloc que li pertany, se li reconeixin els límits naturals, i es posi Déu al cim de tota concepció idealista, sia moral o social.—

Potser mai com ara s'havia exaltat tan l'ideal i se'ns havia invitat a flectar-hi els genolls i no obstant, estem encara del tot arrapats a la matèria perquè un ideal com el que proposa la ideologia moderna no és capaç de fer glatir el cor en l'abnegació, la noblesa, la puresa, en l'alta valoració dels sentiments ni en l'amorositat que comporta el tracte amb els semblants.

I és que, en definitiva, el nostre ideal no podem ésser-ho nosaltres mateixos com en una forma o altra se'ns vol proposar. Distem infinit d'ell, del ver ideal de tota intel·ligència, de tota voluntat.

L'ideal nostre és Crist, és l'Home-Déu, l'obra més preciosa de la Divinitat, la única que valorant en el seu just preu la natura humana és capaç d'eleva-la fins a divinitzar-la.—

Ningú pot posar altre fonament a l'anhel de superació, a les nobles aspiracions de l'home, que el que posà el creador d'ell: Jesucrist. Ell únicament és capaç de dirigir bellament enllaçades les aspiracions del cor humà vers un ideal d'infinita perfecció, la d'ell, destruint tota claudicació de la noblesa racional.

FULL FEMENI

L'hort d'en Jaume

En Jaume té un hort, que si no és el Paradís, ben poc se'n manca. Hi ha un ametller, perquè a la primera llambregada de bon temps, el guarneixi amb sa florida de nacre: hi ha uns cirerers que són un somni de cascabells de pedreria, esdevingut realitat gentil i llaminera: hi ha una perera que per l'abril és una toia i després una ofrena delicada de fruit saborós: hi ha uns presseguers que es guanyen el cor de tan bonics i perfumats; una figuera que s'estarrufa com una lloca, acollidora i generosa; unes pomeres que són una benedicció de Déu; uns quants rengles de maduixers que allò sí que és una delícia! Hom els troba a ulls clucs, per la flaire irresistiblement temptadora. A més, hi ha les pesoleres i faveres, les tomaqueres i mongeteres i els pebrots i les bledes i les carxofes, i les patates i els moniatos i aquell tros d'userda que sempre està guarnit de papellones blanques, i aquelles vorades d'enciams i les cebes i encara més coses. No acabàrem d'estona. En aquella mica de marge, també s'hi baden les roselles, quan n'és el temps, i les margaridoies hi pleguen i despleguen llurs fulletes gracioses, i a l'hivern, quan no hi ha cap flor i les fulles han caigut i una mica d'enyorança us vol envinagrar el cor, compareix la Catarina, la dona d'en Jaume, lliga una corda ben llarga a les soques que més li abelleix i sota les seves mans feineres floreix, de cara al sol, la roba acabada d'esbandir. Si no us en rigueu, però, fa un goig com si la primavera hi hagués passat.

Amb tot això, ja comprendreu que en Jaume es trobi al seu hort com en un lloc de delícies i les hores li passin replandents i rialleres, tant si és temps de sembrar, com de collir, tant si es tracta d'esporgar, com si, nu de peus i cames, fa camins a l'aigua, que obedient s'ajassa allà on ell vol, i a més com a prova de submissió, li deixa una besada fresca fins arran dels tormells. Moltes de vegades, els ocells li fan companyia i ell s'encomana llur fallera de cantar i enceta una estrofa alegroia que fa torniols harmòniosos a la falda del vent.

A l'hort d'en Jaume no hi ha res dolent i si per malaurança un corc s'entafura dins d'una fruita o el pungó s'apodera dels bròquils, mai és tan maligne com als horts veïns, almenys així ho diu ell, en Jaume. El cistell o el sac que sempre se n'hi emporta per si hi ha res a espigolar, arriba ben proveït a casa. Cap allà el maig, sabeu que hi duu de vegades? Un pom de roses. Ho trobeu estrany? Es clar, com que no us ho havia dit que la Catarina, quan encara era núvia, va plantar un esqueix de roser allà a un reconet on no fes nosa i va agafar una ufana que enamorava. En Jaume, vinga rondinar perquè els rosers no fan fruit i xuclen la saba de la terra, però qui sap si aquell li porta algun record amable, ja que tot fent-se el desmenjat vigila la florida de les branques verdes i quan les poncelles s'han inflat i estan al punt, sempre troba un bocí de temps de lleure per acoblar-les en un pomell. Les porta a casa amb un aire de tant se me'n dóna, perquè no sigui dit, i quan la Catarina les ha posades en un gerro i li perfumen l'hora dels àpats i li amoreixen l'esguard, es sent íntimament satisfet.

Si un dia hi passeu, per davant de l'hort d'en Jaume i el voleu fer content, digueu-li: — Quin hort tan bonic que teniu! Sembla un jardí! — En bona fe que no direu cap mentida, i ell us vindrà a la vora tot somrient i us dirà amb un goig traslluint-li als ulls, les lliures de pèsols que n'ha tret i els cistells de patates que hi ha collit i que els moniatos que hi ha arrencat semblaven de confitura i que les mongetes tendres no feien ni un fil i que els fruiters era com si haguessin fet una juguesca per veure quin tindria la fruita més bonica i saborosa. I ben segur que perquè en resteu convençuts us en farà tastar alguna de les més vistoses. I si no aneu de pressa us en contarà tota una enfilrada de gràcies del seu hort estimat. I, és clar, us vindran ganes de tornar-hi a passar un altre dia.

NOTES HISTORIQUES

Vida parroquial durant l'any 1699

PER JOSEP MAURI

XII

A 2 DE NOVEMBRE

62 — La commemoracio dels fets diffuncts a, vuy se celebra un cantar per cada Administracio, y confraria de la present Iglesia ço es, y en cada altar y 2 al altar major al ultim de cada cantar se cantan 3 absoltas ab las oracions com se dira en lo n° 75 — las charitats com en lo cantar de St. Sebastia n° 4 — acceptat que lo Rector exhigeix 2 sous mes per lo offertori adames de las quatre candelas offereix cada sacerdot, y lo del altar etc y la confraria de St. Martí dona 1 sou mes per la charitat de la misse.

63 — A hora de missa major se canta un nocturno y laudes de diffuncts, y luego un cantar General de Animas acabada la missa se roda la Iglesia cantant absoltas com se ha dit en lo n° 61 — las charitats se distribuexen com en lo n° 31 — acceptat que a, vuy se dona al campaner per a tocar 1 lliura (1).

A 3 DE NOVEMBRE

64 — A vuy se celebre un cantar en la capella de St. Machari per los confreres de St. Roch, y St. Sebastia absolta al ultim, y las charitats se distribuexen com en lo n° 62 — si lo die del morts se esdeve en diumenge est cantar se celebra lo die següent, y est dia se fa la festa dels morts com en lo se ha dit en los n° 62 y 63 y lo diumenja a la tarda se diuen las vespres com en los n° 59 - 60 y 61.

A 11 DE NOVEMBRE

65 — St. Martí Bisbe, y confessor a hora de missa matinal professo, Goitgs, offici, absolta per los confreres de St. Martí (2) com en la n° 32 — las charitats com en lo n° 61 — acceptat que a vuy no se exhigexan los 2 sous per lo offertori, y que se fa offertori, y se aporta en la professo la Imatge de St. Martí, y acabada la professo se cantan los goitgs (3).

(1) *La devoció a les Animes del Purgatori, ha estat sempre molt viva al nostre poble. De com ho era durant el segle XVII, ens en dona idea el següent document:*

«Tots los anys lo diumenge infra octavam epiphania, despres de haver feta la extractio dels obrers de la Iglesia, immediatament se fa extractio de dos obrers baciners de animas, los quals fan la servitut de acap-

tar per la Iglesia lo pa y diners de caritats quels entregan y en lo temps de la cullita del blat van per las heras dels particulars acaptant lo blat los donan de caritat per a fer una almoyna ques fa tots anys en dita Iglesia, de pa lo die ques fa lo cantar general de animas que es tots anys lo divendras de la semmana de passio, en lo qual die convo-cantse molts sacerdots forasters y los de la parroquia donan a dits obrers o baciners lo pa han menester per lo dinar per ells y llur familia y acostuman esser convidats los obrers del any antecedent y tambe los del aleshores corrent y a tots apres del dinar sels dona caritat de pa y a quiscun sacerdot y a qualsevol altre qui porta habit clerical que ha entrevingut y servit als divinos officis sels dona ha quiscu vuyt sous barcelonesos y al qui ha cantada o celebrada la missa catorze sous.

Item: Tots los diumenges del any un dels dits baciners ven lo pa que ha aplegat aquell dia y altres si es menester entre semmana, al mes donant, y lo dit Rector o son Vicari o qui ben vist li es, assisteix ha dita venda per a assentar tant lo que resulta de la venda de dit pa, com tambe los diners se troba haver-se aplegat ab lo baci.

De las quals charitats va celebrant lo dit Rector ab son Vicari y lo Dómer de dita Iglesia juntament ab lo mestre (si fa be son offici y a gust del dit Rector) un cantar o dos quiscuna semmana, precehint un nocturno y laudes ha quiscun cantar, y tres si se esdeve haverhi prou que distribuir de tal manera se fa que quant se trobe lo cap del any, y se ha de fer altra extractio, estiga distribuït tot lo que se ha aplegat, exceptat las caritats se reservan per los sacerdots assistiran al dit cantar general que nos pagan del que van aplegant los baciners nous, sino lo que havian aplegat los vells com esia dit.

Es la distributio de quiscun cantar dels ques diuen entre semmana de nou sous per quiscun sacerdot, així que lo Rector per sa part y del que celebra lo vicari ha haver 18 sous, lo Dómer 9 sous y al monjo per lo tocar 2 sous, y se dona al mestre, de gracia, 3 sous, ab que quiscun suma 1 lliura 12 sous, y a la fi se fan tres absoltas per quiscun, exint a la porta de la Iglesia.

Lo die dels diffunts y lo dia de St. Miquel de maig se celebren cantars generals sens capellans forasters, y se dona de caritat axí com lo altre cantar general, pero nos dona pa. Tambe se fa consemblant cantar general lo die de la cendra, donant la mateixa caritat

si be nos cridan capellans forasters sino lo predicator, que te sempre lo quart lloch».

Les quantitats que aquests baciners recollien cada diumenge durant els anys 1665 a 1668 era al volt d'una lliura, excepte per Pasqua, la Festa Major i Nadal en què pujaven fins 3 o 4, i el dia dels morts en què es recollien de 20 a 25 lliures. A partir de l'any 1668 cada diumenge es recollien al volt de dues o tres lliures; com a cosa extraordinària, el dia de la commemoració dels fidels difunts de 1679, es recaptaren 35 lliures, 3 sous i 2 diners. Amb un any la xifra total vorejava les 170 lliures.

A partir de l'any 1682 deixa de prendre's nota de les quantitats obtingudes en cada festa, per a fer constar únicament la total anual. En l'any 1699 foren baciners de les ànimes, en Bernat Miquel i Nualart, i en Francesc Oliveras i Gorchs; els quals recolliren 163 lliures i 3 sous.

(2) *L'administració de Sant Martí fou erigida en la parròquia de La Doma, a semblança de les altres administracions establertes en la mateixa església, per manament del Degà del Vallès que visitava la parròquia en nom del Bisbe de Barcelona, durant l'any 1674. Abans, però, ja venien cuidant del culte al Bisbe i confessor Sant Martí, n'Andreu Boyer i en Pau Boget, el primer dels quals, a instància seva, continuava essent administrador en 1677, malgrat que es canviessin per sort, cada any, els altres administradors. Els obrers de l'esmentat any cediren el banc dels jurats per a disposar-hi les coses corresponents. Durant l'any 1678, els administradors compraren «una cortina per la quaresma al retaule» apart de les despeses ordinàries; en 1679 «tres candeleros de bronze o llautó 1 lliura, 15 sous»; en 1681 «donaren als obrers per adjutori de la tovallola blanca, casulla y dalmaticas blancas, trenta y un real»; en 1683 «per un palit de tafeta blanch guarnit amb galó de or fals»; en l'any 1686 «Han fet un palit de tafeta blanc, ab una imatge del St. a cavall amb lo pobre, en ell cusidas»; en 1687 «Han fet un altre palit de dos caras, enllistonat, de telas pintadas y unas estovalles de tela, mes la grua o ferro per penjar la llantia».*

Cada any prenia nova embranzida la devoció a Sant Martí, vegeu sinó el següent fragment: «Per causa dels gastos que aporta per la nova erectio de Confraria y altar privilegiat que es lo die de dit St. Martí alcançat ha petitio del Dr. Pere Boix, que es Rector de la present Iglesia, a instantia dels administradors que hisqueren lo any 1689 que foren Pau Masvidal, Joan Boget y Joseph Cervera, y exequintat per los administradors de 1690 qui foren Esteve Francas, Joseph Rodoreda y Joan Prat que sols del despaig de Roma gastaren 16 lliures, 17 sous, y per la exequintio dels Bulletos y decret de las ordinacions de la Confraria en la Curia ecclesiastica de Barcelona 5 lliures, per lo llibre de la Confraria 15 sous, sens lo gasto ques feu lo dia ques publicaren los bulletos y Confraria ques feu festa ab professo y offici solemne ha cant de orga, ab predica que tenien previnguda que per la inclemencia del temps falià, y se feu dita festa en lo altar de Sant Martí a 12 de febrer 1692, ab lo demes ques trobarà continuat en lo llibre de la Confraria, y com ara per

los administradors del corrent any predit se fasse fer lo retaule nos donaràn los comptes fins tot estiga llest».

Encara volem afegir-hi aquest altre tan interessant: «Noto o fas memoria jo lo trasdit Dr. Pere Boix Rector de dita Iglesia que als 20 y 21 de Desembre del dit any 1692, fench assentat lo retaule de St. Martí en lo puesto o lloch hont estave assentat lo retaule vell de dit St. Martí, lo qual ha fabricat y treballat Jaume Font, mestre escultor, ciutada de Barcelona, en virtut del concert fet a 27 de Agost proxim passat ço es de dit any 1692, per los administradors del dit any, que foren extrets com tras consta als 6 desembre 1691 (eren Pere Tey, Isidre Figueras i Joan Boget i Company). Lo preu del qual retaule hera de deu doblas valents 55 lliuras, 6 sous. Pero com se hage exedit en la obra del dit retaule per a fer la mes sumptuosa, y en cas se acabe de fabricar la Isglesia parroquial nova al Carrer de la Garriga que està principiada, se puga dit retaule transferir y mudar en dita Iglesia nova, que ab aqueixa conformitat y pretexte se es fei: se ha deixat detras dit retaule, lo retaule vell de dit St., perque no faltà St. Martí en la Iglesia que vuy està; y perço se ha de suplir en donar y pagar, ja que u tenen promes, a dit Mestre Font, lo compliment, han volgut en dit retaule excedint al concertat, puix que lo concert sols consistia en fer lo ab la deguda perfectio, que no ha faltat, que sols tingues desde la mesa del altar en amunt 15 palms, y vuy ab la conformitat esta fet ha persuasio de dits administradors ve ha de tenir desde dita mesa vint y dos palms de alçada y segons ab la amplaria circumcirca, y aixis los toca la obligatio de pagar lo compliment a dit Font, de la obra que ha exedit».

«A 23 de maig de 1698 en poder del Dr. Francisco Bosch, Domer de la Iglesia parroquial de St. Esteva de la Garriga, lo Dr. Emanuel Tarres y de Oriola Rector de dita Parroquia de la Garriga y en dit nom Prior de la Confraria de Sant Martí junt ab los demes Administradors, donaren a deurar lo retaule de Sant Martí a Francisco Bazil, daurador ciutada de Vich, per preu de vint y dos doblas pagadores, ço es vuyt doblas lo ha comensara a possar ma a la obra que ha de ser dintra un mes, y lo restant pagador lo ha sera acabar de deurar lo retaule, y en cas que la Confraria dit dia no tingués los diners, dit Bazil los aguardara fins hi ha tant los tingan tois. Se concerta de paraula deurar també una capalleta per posari lo Sant Martí petit per preu de una dobla, paga la mitja, Silvestra Borrell».

En l'any 1699 eren administradors en Benet Claus, Joaquim Parra i el Doctor Bartomeu Verde. Aquest darrer, com ho delata el seu nom i ho demostren els llibres parroquials, era de procedència castellana.

(3) *Avui, a La Doma, no hi ha cap altar dedicat a Sant Martí; possiblement ho era el que en l'actualitat està dedicat a la Puríssima.*

No sabem quin és el retaule de Sant Martí en la nova església Parroquial, on solament com a relíquia de la devoció al Sant, hi ha una pintura que el representa, en el lloc que condueix a la capella del Santíssim. No fa molt temps, davant de l'altar de St. Ramon, hi havia la bandera de Sant Martí, de seda, de color verd. Avui ha desaparegut.

PAGINA FEJOCISTA

FUTBOL

Penya «L'Abeille» de Granollers, 2
F. J. C. La Garriga, 2

Aquest interessant encontre tingué lloc al camp del Granollers amb grandiosa concurrència, que seguí àvidament el partit i aplaudí les diverses bones jugades que es portaren a cap.

Malgrat haver-se allargat l'encontre, l'empat subsistí: els gols foren marcats per Garcia.

De l'equip local, Roca estigué bastant oportú, malgrat tenir inseguretat en algunes jugades; Ferrandis, complí; Basset, bastant valent i segur; Pla, el millor mig ajudant la davantera i bastant deficient ajudant la defensa; Garcia treballà la defensa descuidant l'atac; Ausió, voluntariós; Font, ràpid i oportú; Vinyes, treballador però massa prudent; Terrades, voluntariós, complí; Galvany, valent però sense sort; Serrano, féu oposicions per anar a la Mutual esportiva.

Tois retornaren animosos de la partida, de l'animació i bona acollida que reberen a Granollers i disposats a actuar de nou amb el coratge d'aquest dia.

Per al dia 31 està anunciat el desempat en el camp local.

RIFSON

BASQUETBOL

Conquesta F. J. C., 13 — La Garriga, 18

Aquest encontre eliminatori, jugat en camp neutral, fou molt emotiu i mogut. El nostre cinc jugà un partit ple d'entusiasme que li donà en definitiva la victòria. En la primera part perdia per 6 a 11, però reaccionà valentment i guanyà la lluita. Aquesta victòria el porta a jugar un altre encontre d'eliminària amb el Viladecans. Esperem que en sortirà victoriós i podrà classificar-se.

Els punts foren marcats: Gasull (2), Canamasses (2), Aguirre (6), Gendra (8).

Reunió mensual — Avui, a la Biblioteca, tindrà lloc la reunió mensual sota el següent ordre del dia: Acta llista, estat de comptes, parlament pel Rev. senyor Vicari, revisió d'activitats, precís i preguntes.

Revisió avantguardista — Foren forces els avantguardistes que dijous passat es traslladaren a Granollers per assistir a aquesta I Revisió comarcal. Retornaren molt satisfets.

Curs de redacció — Dimecres es reuniren els assistents a aquest curs per la correcció dels treballs presentats. La reunió fou molt profitosa. Es senyalaren altres temes.

A Figaró — Avui l'equip de fútbol es trasllada a Figaró, per tal de jugar un encontre amb el titular d'aquell poble.

El bosc tallat

No sé perquè, però els passos em dugueren fins el peu mateix de la roureda d'En Codolà. Feia molt temps que no hi havia estat, i això fou potser el que m'impulsà a trencar de camí i seguir marge avall del torrent fins aconseguir el corriol que hi mena.

Era ja molt a prop i no volia acabar d'arribar-hi. Aquells roures molçuts i altius romanien abatuts, segats a ran de soca per l'eina destructora que no n'havia perdonat cap. Aquell estol de gegants que havien plantat cara a l'empenta furiosa de mil tempestes, no pogueren resistir els cops destres i constants dels llenyeters.

En atansar-m'hi em produí l'impressió que entrava en un fossar; hi havia la mateixa quietud, el mateix silenci, i les soques mutilades, arrapades encara a terra, semblaven tombes.

Vaig penetrar bosc endins. Entorn meu troncets aeguts i dispersos. En algun d'ells els brots intentaven fer reviure la vella carcassa d'on havien nascut. A cada dues passes em topava amb una que altra branca escadussera. Tot ofería als meus ulls un espectacle desolador. Tant sols uns quants plançons vlincadissos que s'havien escapat de la desfeta, l'hi donaven una engruna de vida.

Em vaig asseure damunt d'una vella alzina. El dia tocava el seu fi, i les ombres del capvespre en caure damunt de totes les coses, hi deixaven un vel de tristesa i confusió. D'enllà del fons del bosc sorgien espectres, immòbils, aeguts damunt la terra que els veié créixer, i jo els veia desaparèixer l'un darrera l'altre, mentre davallava camí avall allunyant-me ràpidament per no veure'ls més.

PERE FONT

SINDICAT AGRICOLA

CEREALS
ADOBS

MOLI ELECTRIC

ADOBS DE
BARRAU Y C.^{ia}

REPRESENTANT

X. Albó i Molins

PATATES - CEREALS - DESPULLES

BARCELONA: Via Laietana, 48 - 5.ª 2.ª
Llotja: Taula núm. 83 - Telèfon, 21566

VIC: Telèfon, 56

LA CATALANA

Assegurances contra incendis i explosions de totes menes

Contra la pèrdua de Lloguers, Riscs Locatiu, de Recursos i de Paralització de treball a causa d'incendi

Fundada l'any 1865

Inscrita en el Ministeri de Treball i Previsió

Domiciliada a BARCELONA: Passeig de Gràcia, 2

Capital suscrit: Ptes. 5.000.000 — Capital desemborsat: Ptes. 2.000.000

Reserva Estatutària: Ptes. 1.000.000

LA PREVISION NACIONAL

Assegurances contra el Robatori, Atracament, Infidelitat
de Dependents, Vidres i Cristalls

Representant a La Garriga: JOSEP CORRONS DALMAU - Calabria, 15

Francesc Siper

DENTISTA

LA GARRIGA

Torre Galvey - Telèfon, 101

VISITA:

dimarts i divendres, de 4 a 7

BARCELONA

Fontanella, 6, 1.er - Tel. 21740

VISITA:

dilluns, dimecres, dijous i dissabtes

sabons Barange

GARRIGUENCs !!

Protegiu
EL CONGOST
amb
la vostra
subscripció

